

ਅਦਾਲਤ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਕਸਟਡੀਅਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ.

1958 ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1119

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ 5))—ਆਰਡਰ 42 ਨਿਯਮ 1—ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ—ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ-ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ— ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ—ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) - ਧਾਰਾ 46—ਕਸਟਡੀਅਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ- ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਹੱਦ-ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ

ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਿਰਵੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਲੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1); ਨੈਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੋਰ। ਮੁਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2); ਮਥਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਸ਼ਹਾਦਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ (4) ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਫਜ਼ਲ ਇਲਾਹੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1); 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਗਾਰਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਟਡੀਅਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਜਲੰਧਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ (3); ਵੱਖਰਾ।

ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ.ਭਨੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 26 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਬਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।

ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਅਪੀਲ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. —ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਸਾਲ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇਨ-ਹਿੱਤਵਿੱਚ ਹਨ। ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੇਰਗੋਜ਼ ਰਿਡੈਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 2) ਤਹਿਤ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ

ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਗਿਰਵੀ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। 5 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ 1955 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਗਿਰਵੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਾਂ ਦੇਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਵੈਕੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ.ਪੁਰੀ ਨੇ ਕਈ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੋਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੇੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਲੂ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ) ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉੱਥੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੈਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾ ਅਤੇ ਥਥਰਸ (2), ਅਤੇ ਮਥਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3). ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੰਖੇਪ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੂਰੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਹਾਦਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਸਕਾਟ ਸਮਿਥ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: - ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ 'ਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਲਰਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦਾ ਕਲਰਕ ਕਿਸੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੀਤ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ ਫਜ਼ਲ ਇਲਾਹੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਬਿਨਾਂ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ ਨੰਬਰ 31) ਦੀ ਧਾਰਾ 46 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਜਾਂ
2. * *. ਜਾਂ
3. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ; ਜਾਂ
4. ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸਟਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਸਟਡੀਅਨ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ 60 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਵਾਲ, ਕੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਿਰਵੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਰੱਖਿਅਕ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੁਰਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕਸਟਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਟਡੀਅਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਜੁਲੰਡੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਅਕ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬਣਨ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.